

Blij met een bal

WK gaat helaas aan voetbalgekke township-kinderen voorbij

De ogen van de wereld zullen nu inmiddels op het WK in Zuid Afrika gericht zijn. Aan de meeste zwarte Zuid-Afrikaanse voetballiefhebbers zal dit feest echter ongezien voorbij gaan. De interesse is groot, maar een kaartje is voor velen veel te duur. Dat is pijnlijk om te weten als je ziet hoe voetbaldol de zwarte bevolking en met name de township-jeugd is.

Auteur: Sjaak Groen

Afgelopen zomer heb ik vier weken als vrijwilliger op het project Thamsanqa in de township Motherwell gewerkt. Motherwell ligt 35 km ten noorden van Port Elizabeth in Zuid-Afrika. Het is één van de townships, ontstaan tijdens de apartheid, waarin de zwarte bevolking ver weg en gescheiden van de blanke bevolking moest gaan wonen. Het is uitgegroeid tot een stad van ruim

30 duizend inwoners. Voor Afrikaanse begrippen redelijk goed ingericht, maar helaas met veel werkloosheid.

Geen huisjes

Voor de jeugd van Thamsanqa is er geen goed onderhouden sportcomplex. Er wordt gevoetbald op straat of op een veldje waarop toevallig geen

huisjes staan. De vrouw Tia, de drijvende kracht achter Thamsanqa, had voor de jongens uit de weeshuisjes en de jongens uit de buurt geregeld dat er twee keer in de week getraind kon worden. Zij had haar blanke buurman Fred en haar zwarte klusjesman Simphewe gevraagd om de trainingen te verzorgen. Gedurende vier weken heb ik hen geholpen. In Nederland ben ik twaalf

Een vreugdedans rond de tenues.

jaar jeugdtrainer geweest. Hier liep het allemaal totaal anders.

Geen schoenen

Van een trainingsveld kon niet worden gesproken. Het was meer een ruigte dan een veld. Op verschillende plaatsen was er geen grasbedekking op de rotsachtige ondergrond. Vuil, glas en stront van de loslopende koeien vormden de hindernissen. Maar de jongens klaagden niet. Ze waren blij dat ze mee mochten doen. Elke keer kwamen er zo'n zestig tot tachtig kinderen van 8 tot 18 jaar opdagen. Enkele op voetbalschoenen; de meeste op gewone schoenen. Ook voetballen

er kinderen op blote voeten. Opvallend waren de beleving en de discipline. Bij aanvang van de training werd er gebeden en dit heel intens. Alle oefeningen werden zeer gedisciplineerd uitgevoerd. Alleen na afloop ontstond er steeds enige chaos als iedereen een banaan kreeg. Het was voor velen maar de vraag of zij thuis iets te eten kregen.

Gospel

De eerste wedstrijd van het uitgeselecteerde team was gepland op zaterdagmorgen. Maar op het veldje waar gespeeld zou worden werd al een wedstrijd gespeeld. Gelukkig werd er nog een

In de rij zitten voor de neus van de trainer.

veldje met twee goals achter een school gevonden en kon na twee uur vertraging de wedstrijd beginnen. Ook daar werd niet over geklaagd. De jongens wachtten geduldig en maakten een langdurige rondedans om de shirtjes, broekjes en kousen die aan de rand van het veld werden uitgelegd. Een vrijwilliger uit Katwijk had tenues van Be Quick meegenomen. En dit was voor hen een geschenk uit de hemel. Het warmlopen bestond uit ritmische bewegingen met gospelzang, waar ook verschillende toeschouwers in mee gingen.

De wedstrijd golfde op en neer. Allen hadden een prachtige techniek met soepele bewegingen.

Alleen er waren weinig combinaties. De bal werd veel te lang vastgehouden. Toen de keeper van de tegenstanders bij een knappe redding de paal raakte, viel de goal uit elkaar. Gelukkig geen gewonden, dus de toeschouwers schoven de delen weer snel in elkaar. Er werd met veel passie gespeeld; helaas werd er met 2-0 verloren, maar het meedoen gaf de meeste vreugde.

Oud Brazilië tegen oud Zuid-Afrika

De volgende dag zat ik in het Nelson Mandela Bay Stadium van Port Elizabeth, waar oud-Brazilië tegen oud-Zuid-Afrika speelde. Voor vrouwen was deze wedstrijd gratis, want het was die dag

vrouwendag. Op deze nationale feestdag won Brazilië met 7-2 en ging het publiek negen keer op de banken staan. Elke goal werd met luid gejuich ontvangen. Is het WK ook zo'n feest in de stadions? Rugby is de favoriete sport van de blanken. Voetbal is de sport van de zwarten! Is het WK er voor de internationale commercie? Voor de vele voetbalfans uit de townships en ook voor de jongens van Thamsanqa zijn de kaartjes helaas veel te duur...

Sjaak Groen is werkzaam bij Has Kennistransfer.

Een gebed ter concentratie.

Even de goal repareren tijdens de wedstrijd.

Vrouwendag in het voetbalstadion.

Thamsanqa

Thamsanqa betekent geluk. Het is ook de naam van de vier weeshuisjes in de township Motherwell. Per huisje zorgt een huismoeder of huisvader voor acht tot twaalf kinderen, variërend van één tot achttien jaar oud. De meeste van hen hebben geen ouders meer. Sommigen leefden op straat, zijn mishandeld of misbruikt. Een aantal is HIV-positief. Tia Wessels; een gepensioneerd Zuid Afrikaanse sociaalwerkster van 72 jaar oud, is de drijvende kracht achter het project. Naast de zorg voor de kinderen wil zij ook iets betekenen voor de buurtbewoners

Het project Thamsanqa is één van de projecten, die de stichting Be More ondersteunt. Be More gelooft in de kracht van mensen en zet zich in voor mensen in ontwikkelingslanden. Door als vrijwilliger een tijdje in een ontwikkelingsland te gaan werken kan er een brug van betrokkenheid worden gecreëerd. Dit kan ook door anderen te informeren en door een kleinschalig project van de eigen bevolking financieel te ondersteunen. Zie www.be-more.nl voor meer informatie over Be More en Thamsanqa.